

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр. В., 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – В., IX СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деница Славова

при участието на секретаря Димитричка Д. Георгиева
в присъствието на прокурора М. В. С.
като разгледа докладваното от Деница Славова Гражданско дело № 20223100100489 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по предявените от Н. Я. Д., ЕГН *****, от гр. ****, срещу ПРОКУРАТУРАТА на РБ искове с правно основание чл. 2, ал. 1 т. 3, от ЗОДОВ да бъде осъден ответника да заплати на ищеца сумата от **50 000 (петдесет хиляди) лева**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди (засягане на честта и достойнството ѝ, сриване на личния ѝ и професионален авторитет, дистанциране на близки и познати, стрес и безпокойство, хипертонични кризи, болки в стомаха, главоболие, световъртеж, загуба на равновесие, навяхвания на глезените и счупвания на ръцете, влошаване на оралното □ здраве - необратимо смаляване/стопяване/на венците и оголване на корените на зъбите, кошмари) и сумата от **9 900 (девет хиляди и деветстотин) лева**, представляващи обезщетения за претърпените имуществени вреди (адвокатско възнаграждение за защита и съдействие по водените срещу нея наказателни производства), всички резултат на незаконно повдигнати по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В. обвинения и поддържането им в съдебна фаза, производството по които е приключило с оправдателна присъда по н.о.х.д. № 227/2014г. по описа на ВОС, влязла в законна сила на 27.04.2017г.,

ведно със законната лихва от 28.04.2017г. до окончателното изплащане на задълженията.

Претендират се и разноските за производството.

Обстоятелствата, от които се твърди, че произтича претендираното право са:

В исковата молба се твърди, че ищцата от 1995г до 2009г. работела в ТД на НАП — В. в дирекция „Контрол“, отдел „Проверки“, сектор „Проверки“ на длъжност старши инспектор по приходите. На 15.08. била привлечена в качеството си на обвиняем към наказателна отговорност по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В..

На основание чл. 61 НПК по отношение на нея била взета мярка за неотклонение „Гаранция в пари “ от 1 000 лева.

Във връзка с воденото наказателно производство от служебния □ кабинет в сградата на НАП В. и от деловодството били иззети множество документи. Всички тези действия станали широко обществено достояние.

Въпреки, че не била отстранена от служба, на практика била принудена да напусне доброволно.

През месец април 2013г. срещу нея бил внесен в съда обвинителен акт за извършено престъпление по чл. 282, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, по което било образувано Н.О.Х.Д № 425/2013 по описа на ВОС, наказателно отделение.

С протоколно определение от 24. 06. 2013г. постановено по образуваното н.о.х.д. № 425/2013 по описа на ВОС, на основание чл. 288, т. 1 НПК ВОС прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

След връщане на делото на прокурора, била привлечена към наказателна отговорност по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В. за това, че:

- за периода от 30. 05. 2007 г. до 29. 06. 2007 г., в гр. В., при условията на продължавано престъпление, в съучастие с Г.Л.Т като съизвършители, в качеството си на длъжностно лице - инспектор по приходите в ТД на НАП В. (трудов договор № 2157/31.03.1995г. и допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение № 40038/31.01.2007г.), което заема отговорно служебно положение - изпълняваща функцията на ръководител екип за периода 16.05.2007г. - 31.12.2007г., в хода на извършени проверки и ревизия на дружество "ЕВРО

КОМЕРС 01" ЕООД с БУЛСТАТ ****, във връзка с издаден РА Ревизионен акт № 03001917/29.06.2007г и ревизионен доклад №1917/08.06.2007г., във връзка с извършена ревизия по ДДС на дружеството "ЕВРО КОМЕРС 01" ЕООД с БУЛСТАТ **** за периода 01.09.2006 до 31.12.2006г. във връзка със заповед за възлагане на ревизия № 1917/03.05.2007 и работна карта № 7829/22.01.2007г. не изпълнила и нарушила служебните си задължения по посочени нормативни актове: ..., с цел да набави за Я.Н.Я в качеството му на представляващ "ЕВРО КОМЕРС 01" ЕООД с БУАСТАТ **** облага - възстановен неследващ се данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 589 852,26 лева, като от деянието са настъпили значителни вредни последици в общ размер на 589 852,26 лева и то представлява особено тежък случай - престъпление по чд.282. ал. 3, вр. ал. 2, вр. 1. вр. чл. 26 ал. 1, вр. чл.20. ал. 2 от НК.

Тъй като от привличането □ към наказателна отговорност били изминали повече от две години, на основание чл. 369, ал. 1 НПК на 27. 02. 2014г. било поискано от ВОС да констатира основанията по чл. 368, ал. 1 НПК и да върне делото на прокурора, като му даде възможност в тримесечен срок да го внесе за разглеждане в съда или да прекрати наказателното производство.

В края на месец февруари 2014г. ВОП внесла срещу нея повторно обвинителен акт и било образувано н.о.х.д. № 227/2014г. по описа на ВОС, наказателно отделение. Държавата предявила граждански иск, за сумата от 1 758 956.86 лева, но същият не бил приет за съвместно разглеждане в наказателния процес.

С присъда от 17. 03. 2016г. постановена по н.о.х.д. № 227/2014г. ВОС я признал за невиновна и я оправдал по възведеното обвинение.

Присъдата била протестирана от ВОП. С решение № 263/07. 12. 2016г. по в.н.о.х.д. № 354/2016г. ВАпС потвърдил присъдата на окръжният съд по отношение на ищцата.

АП протестирала решението на апелативният съд.

С решение № 102/27. 04. 2017г. по н.д. 198/2017г. ВКС, второ наказателно отделение оставил в сила решение № 263/07. 12. 2016г. на ВАпС по в.н.о.х.д. № 354/2016г., с което била потвърдена оправдателната ѝ присъда.

Повдиганото и поддържано срещу нея обвинение опетнили честта, достойнството и добро ѝ име, накарали я да се чувства оскърбена и потисната, сринали личния ѝ и професионален авторитет. Близки и познати се

дистанцирали от нея. Наказателното преследване било широко медийно отразено, като тя била наричана престъпник, а оправдаването ѝ не било оповестено. Преживяла стрес поради непрестанно очакване да бъде осъдена и страх, че държавата ще предяви в отделно производство гражданския си иск. Изпитвала силна тревожност, често избухвала в неудържим плач, а на моменти ставала апатична. Започнала да получава хипертонични кризи. Изпитвала чести и силни болки в стомаха. Последвала тежка коремна операция поради заболяване, което вероятно се е развило в резултат на силен стрес. Страдала от главоболие, световъртеж, загуба на равновесие, поради което имала падания, придружени с навяхвания на глезените и счупвания на ръцете. При едно от паданията получила счупване на ръката, което наложило поставяне на гипсова имобилизация за период от 20 дни и дълга рехабилитация. Вечер не можела да спя, събуждала се често със стиснати зъби. Това довело до влошаване на оралното ѝ здраве, което се изразявало до необратимо смяляване/стопяване/на венците и оголване на корените на зъбите. Наложило се по оперативен път да се направи присадка към венците за укрепване на 4 зъба. Сънувала кошмари. Станала емоционално лабилна, изпаднала в депресия. Наложило се да посети специалист и ѝ бил предписан Лексотан и други успокоителни лекарства. За дълъг период от време била лишена от възможност да се труди и да реализира доход.

За адвокатска защита в съдебна фаза на производството ангажирала адвокатска защита, за която заплатила адвокатско възнаграждение в размер общо на 9 900 (девет хиляди и девет стотин) лева.

Ответникът в отговора си в срока по чл. 131 от ГПК, сочи, че исквете са допустими, но неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер.

Твърди, че Прокуратурата не е извършвала действия, извън правно регламентираните, както и връзката между действията на ответника и вредите.

Твърди още, че Прокуратурата НЕ Е давала разрешение за разгласяване на обстоятелствата по ДП № 406/09 г. по описа на ОД на МВР - В. и по НОХД № 227/14 г., поради което не следва да се търси обезщетение от Прокуратурата на РБ за уронване на реномето на ищцата в резултат на публикации.

Сочи, че представените медицински документи не доказват наличието на причинна връзка между здравословните проблеми на ищцата и

повдигнатото обвинение. Част от тези проблеми са с давност много преди образуваното наказателно производство.

В настоящия случай участието на ищеца в наказателното производство, като обвиняем/подсъдим е продължило 5 години и 8 месеца, а не както сочи ищцата - над 6 години. Счита, че този период покрива понятието "разумен срок" с оглед обема на материалите по делото и специфичния характер на престъпленията. Взетата ѝ мярка за неотклонение е била „парична гаранция в размер на 1000 лева" , която обективно не е ограничила или нарушила по никакъв начин правата и свободите ѝ.

Оспорва се по основание и по размер и претенцията за имуществени вреди, като се твърди, че не е доказано извършването им. Посочената сума не отговаря на критериите за справедливост и надвишава значително предвидените размери за адвокатско възнаграждение, визирани в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В съдебно заседание ищецът поддържа исковете, моли за уважаването им и за присъждане на разноски.

Ответникът, чрез прокурор при ВОП, моли за отхвърляне на исковете.

Въз основа на събраните доказателства преценени в тяхната съвкупност и в съответствие с ГПК, съдът намира следното за установено от фактическа и правна страна:

По делото *не са спорни* и се установяват от приложените към делото писмени доказателства и приложените по настоящото дело наказателни производства, следните факти:

- на **15.08.2011г.** ищцата е привлечена в качеството си на обвиняем към наказателна отговорност по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В.
- през месец 10.2013г. е отново привлечена в качеството си на обвиняем, като е изменено обвинението ѝ, вкл. по отношение на нея е взета мярка за неотклонение „Гаранция в пари " от 1 000 лева.
- през месец април 2013г. срещу нея е внесен в съда обвинителен акт за извършено престъпление по чл. 282, ал. 3, вр. ал. 2, вр. чл. 1, вр. чл. 20, ал. 2 НК, по което било образувано НОХД № 425/2013 по описа на ВОС, наказателно отделение.
- С протоколно определение от 24.06.2013г. постановено по образуваното н.о.х.д. № 425/2013 по описа на ВОС, на основание чл. 288, т. 1 НПК ВОС прекратил съдебното производство и върнал делото на прокурора

за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

- След връщане на делото на прокурора, била привлечена към наказателна отговорност по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В. за това, че: за периода от 30. 05. 2007 г. до 29. 06. 2007 г., в гр. В., при условията на продължавано престъпление, в съучастие с Г.Л.Т като съизвършители, в качеството си на длъжностно лице - инспектор по приходите в ТД на НАП В. (трудов договор № 2157/31.03.1995г. и допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение № 40038/31.01.2007г.), което заема отговорно служебно положение - изпълняваща функцията на ръководител екип за периода 16.05.2007г. - 31.12.2007г., в хода на извършени проверки и ревизия на дружество "ЕВРО КОМЕРС 01" ЕООД с БУЛСТАТ ****, във връзка с издаден РА Ревизионен акт № 03001917/29.06.2007г и ревизионен доклад №1917/08.06.2007г., във връзка с извършена ревизия по ДДС на дружеството "ЕВРО КОМЕРС 01" ЕООД с БУЛСТАТ **** за периода 01.09.2006 до 31.12.2006г. във връзка със заповед за възлагане на ревизия № 1917/03.05.2007 и работна карта № 7829/22.01.2007г. не изпълнила и нарушила служебните си задължения по посочени нормативни актове: ..., с цел да набави за Я.Н.Я в качеството му на представляващ "ЕВРО КОМЕРС 01" ЕООД с БУАСТАТ **** облага - възстановен наследващ се данъчен кредит по ЗДДС в общ размер на 589 852,26 лева, като от деянието са настъпили значителни вредни последици в общ размер на 589 852,26 лева и то представлява особено тежък случай - престъпление по чл. 282, ал. 3, вр. ал. 2, вр. 1. вр. чл. 26 ал. 1, вр. чл.20. ал. 2 от НК.
- Тъй като от привличането ☐ към наказателна отговорност били изминали повече от две години, на основание чл. 369, ал. 1 НПК на 27. 02. 2014г. било поискано от ВОС да констатира основанията по чл. 368, ал. 1 НПК и да върне делото на прокурора, като му даде възможност в тримесечен срок да го внесе за разглеждане в съда или да прекрати наказателното производство.
- В края на месец февруари 2014г. ВОП внесла срещу нея повторно обвинителен акт и било образувано н.о.х.д. № 227/2014г. по описа на ВОС, наказателно отделение. Държавата предявила граждански иск, за сумата от 1 758 956.86 лева, но същият не бил приет за съвместно разглеждане в наказателния процес.

- С присъда от 17.03.2016г. постановена по н.о.х.д. № 227/2014г. ВОС я признал за невиновна и я оправдал по възведеното обвинение.
- Присъдата била протестирана от ВОП. С решение № 263/07. 12. 2016г. по в.н.о.х.д. № 354/2016г. ВАпС потвърдил присъдата на окръжният съд по отношение на ищцата.
- АП протестирала решението на апелативният съд.
- С решение № 102/**27.04.2017г.** по н.д. 198/2017г. ВКС, второ наказателно отделение оставил в сила решение № 263/07.12.2016г. на ВАпС по в.н.о.х.д. № 354/2016г., с което била потвърдена оправдателната ☐ присъда.

Спорът по делото се свежда до наличието на неимуществени вреди у ищеца, техния вид и размер, както и причинната връзка между тях и неоснователното наказателно преследване.

За доказване на вида и размера на неимуществените вреди и причинно-следствената връзка са събрани гласни доказателства чрез разпит на св. Д.С.И и св. М.Й.М., чиито показанията съдът възприема в частта, в която съдържат данни за релевирани факти, базиращи се на непосредствени впечатления и с оглед съвкупната преценка на всички доказателства и съобразно разпоредбата на чл. 172 от ГПК.

От показанията на св. Д.С.И, дъщеря на ищцата, се установява, че майка ѝ в следствие на заведеното срещу нея наказателно производство коренно се променила - изпитвала страх, че ще се наложи да влезе в затвора и притеснение, че децата и внуците ѝ ще трябва да живеят със съзнанието, че имат такъв родител. Преди делото майка ѝ винаги се е стремяла да бъде полезна и работела дори в почивните дни. След завеждане на делото, органичила контактите си с близки и познати, за да не се обяснява непрекъснато какво се случва с нея. Постоянно в медиите и радиото излизали новини за нея и делото. В този период здравословното ☐ състояние се влошило. Както си стояла, изведнъж започвала да плаче, понякога тръгвала нанякъде, без да знае накъде е тръгнала. Била в неадекватно състояние, което ѝ пречело да разговаря с децата си и да играе с внуците си. Стряскала се когато някой ѝ звънел по телефона. Не можела да спи, поради което взимала Лексотан. Две години след започване на делото, вследствие на нервното напрежение и стреса, тя започнала да има проблеми със зъбите. От стискане на зъбите, се получило т.н. “стапяне в областа на зъбите” и те започнали да падат. Вследствие на това се наложило да ☐ направят “Присадка на зъбите”,

за да може да си запази по-голямата част от тях. След като Прокуратурата завела делото срещу нея, всичките □ приятели в един момент започнали да странят от нея и да я избягват. Преди това майка ѝ била обичана и уважавана. Свидетелката станала очевиден на случка в коридора на офиса, когато началникът на майка ѝ я карал да напусне заради делото. В крайна сметка майка ѝ напуснала работата си като държавен служител в НАП, за да може да издържа себе си и децата си.

От показанията на св. М.Й.М., колежка в НАП, се установява, че научила за делото, както от нея, така и от други колеги, от интернет, от медиите. Ищцата ѝ споделила в този период, че има проблеми с фирмите, с които работи, че началника □ я принуждава да си подаде молбата и да напусне работа. Н. се чувствала психически изтомяна. След като започнало първото дело се сринала психически и емоционално. Отдръпнала се от всички, свила се в себе си. Идвала на работа притихнала и плаха. Ако пропусне нещо, започвала да плаче. Колегите започнали да разговарят с нея само по служебни неща, като имало отдръпване и от двете страни. Началникът □ казвал, че всички замесени трябва да си подадат оставките, тъй като с евентуалното им оставане на работа и обсъждане от всички колеги, медии и интернет, това би уронило престижа на НАП като институция. Тя напуснала сама НАП, тъй като децата □ били малки и тя трябвало да се грижи за тях. Основният □ страх бил, че може да влезе в затвора и да няма кой да се грижи за децата. Спомня си, че Н. претърпяла някакви операции, едната коремна. Трудно си намерила нова работа в частния сектор.

По делото е изготвена и КСППЕ, която съдът възприема като компетентно извършена и отговаряща пълно и точно на поставените задачи.

При Н. Д. се диагностицират колебания в емоционалната сфера, основно в депресивния регистър. При разговор, свързан с психотравменото събитие, емоционалните колебания се задълбочават. Диагностицира се застойна, „ангажираност“ на О. със психотравмата /която тя определя като воденото срещу нея наказателно дело/. При Д. се диагностицират клинични данни за психотравмени преживявания, които при споделяне нарушават континуитета на психичния поток и на моменти накъсват изказа и емоционалната експресия; изблици на тревожност и емоционално напрежение; към настоящото освидетелстване при О. има множество защитни механизми по типа на формиране на реакция с несъразмерно преобръщане на негативните емоции, изтласкване на травматичните спомени, емоционални блокажи и соматизация.

При О. към момента се диагностицират симптоми на Посттравматично стресово разстройство - Ф-43.7 - проведено лечение Aritavi- 30mg/2tab., Logarap-0,001 mg. представена документация - АЛ.

При проследяване на състоянието ѝ след прекратяване на НОХД до настоящото освидетелстване се диагностицира неовладяване на емоционалните колебания и обилната вегетативна симптоматика. Провежданата психотерапия към момента е с насоченост на снемане на тревожността, но към настоящия момент се налага и приложението на медикаментозно лечение.

Към настоящият момент преживянато от ищцата НОХД се явява психотравма с отрицателен знак. Емоционалното ѝ състояние се характеризира с генерализирана тревожност с разнообразни симптоми - чувство на нервност през целия ден, „треперене" на тялото и мускулно напрежение, изпотяване, замайване, сърцебиене, световъртеж и епигастрален дискомфорт. Чести са страховете за здравето.

По втория поставен въпрос, вещите лица сочат, че може да се приеме, че воденото срещу нея наказателно досъдебно производство може да се яви *допълнителен* фактор за възникването на стоматологичния ѝ проблем, заедно с няколко други соматични проблема, които тя има към същия момент и които също могат да допринесат за стоматологичния ѝ проблем - ХБ, неврологични проблеми, проблеми със стомаха, оперативна интервенция на корема- дивертикул и наложен хранителен режим.

При така установеното от фактическа страна, съдът възприе следните правни изводи:

С разпоредбата на чл.2 от ЗОДОВ законодателят е предвидил възможност за ангажиране отговорността на Държавата за причинени на гражданите вреди от незаконни действия на органите на дознанието, следствието, прокуратурата и съда.

Съгласно чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано или ако образуваното наказателно производство бъде прекратено поради това, че деянието не е извършено от лицето или че извършеното деяние не е престъпление, или поради това, че наказателното производство е образувано, след като наказателното преследване е погасено по давност или деянието е амнистирано.

За успешното провеждане на иска, предявен на основание чл.2 ал.1 т.3 от ЗОДОВ в тежест на ищеца по делото е да установи при условията на пълно и главно доказване, че по отношение на него е повдигнато обвинение за извършено престъпление, наказателното производство по което е приключило с оправдателна присъда, както и причинените му вреди от неоснователното обвинение.

Съгласно чл. 300 от ГПК влязлата в сила присъда /вкл. оправдателна/ на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, вкл. това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Поради това фактът на оправдаването на ищеца е достатъчен, за да се приеме, че срещу него е било проведено неоснователно наказателно преследване.

Съдът намира, че са налице предпоставките на чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ, доколкото спрямо ищеца е водено неоснователно наказателно преследване, тъй като лицето е оправдано по повдигнатото в досъдебното производство обвинение с влязла в сила оправдателна присъда. За неоснователно повдигнатото обвинение и за всички произтекли от него вреди, отговорност носи прокуратурата, доколкото на същата е предоставена обвинителната функция на държавата и именно тя е повдигнала и поддържала обвинение, обявено накрая за неоснователно.

Въз основа на посочените безспорни факти и трайната съдебна практика, се установява, че за периода **15.08.2011г.** до **27.04.2017г.**, т.е. за период от пет години, осем месеца и дванадесет дни, ищецът е бил обект на неоснователно наказателно преследване.

За да е налице отговорност на държавата е необходимо още ищецът да е претърпял вреди, които да са в причинно-следствена връзка с неоснователно воденото срещу него наказателно производство /с деликта/.

Съгласно трайната практика на ВКС, отговорността на ответника е за реално претърпени вреди, които следва да се докажат за всяко конкретно нарушение, а не само да се предполага настъпването им. /Решение № 117 от 12.02.2009 г. на ВКС по гр. д. № 6004/2007 г., I г. о., ГК, докладчик съдията Л.Р/. Обезщетението за вреди от деликт е за увреждане на неимуществени права, блага или правно защитими интереси. Когато се твърди причиняване на конкретни неимуществени вреди, съдът може да уважи исквете само при успешно проведено главно и пълно доказване на вредите и причинната връзка. В тежест на пострадалия е да докаже засягането на съответното благо.

В този случай е в тежест на пострадалия да докаже всяко свое негативно изживяване /Решение № 38 от 7.03.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2126/2017 г., IV г. о., ГК, докладчик председателят В.Р./ Съдът е длъжен да прецени всички доказателства по делото и доводите на страните по свое вътрешно убеждение и в рамките на твърдените фактически обстоятелства, като всяка от страните носи тежестта на доказване на фактите, от които черпи изгодни за себе си последици. /Решение № 13 от 3.02.2022 г. на ВКС по гр. д. № 1979/2021 г., IV г. о., ГК, докладчик съдията Е. В./

От показанията на разпитаните по делото свидетели се установява, че ищцата е претърпяла следните неимуществени вреди: в резултат на процеса коренно се променила, сринала се психически и емоционално, избухвала в плач, не можела да спи, стряскала се от телефона, изпитвала страх, че ще влезе в затвора и няма кой да се грижи за децата ѝ, ограничени били социалните ѝ контакти, както тя, атака и колегите и странели от нея, началникът ѝ оказвал натиск върху нея да напусне работа.

От КСППЕ се установява, че преживяното от ищцата НОХД се явява психотравма с отрицателен знак, в следствие на което ищцата е диагностицирана с Посттравматично стресово разстройство и лекувана. Към момента травмата не е преодоляна, диагностицират се симптоми на Посттравматично стресово разстройство и се налага приложението на медикаментозно лечение. Емоционалното ѝ състояние се характеризира с генерализирана тревожност с разнообразни симптоми - чувство на нервност през целия ден, „треперене" на тялото и мускулно напрежение, изпотяване, замайване, сърцебиене, световъртеж и епигастрален дискомфорт. Чести са страховете за здравето.

КСППЕ не установява, стоматологичния проблем на ищцата да се дължи изключително на преживяното наказателно преследване. Вещите лица допускат, че то може да бъде *допълнителен* фактор, наред с други, но не и основна причина за заболяването. От показанията на свидетеля Д.С.И също не може да бъде установена причинно-следствената връзка между появата на медицинския проблеми и стресът, преживян по време на процеса. Не може да бъде установено без надлежно проведени медицински изследвания и/или експертизи, че твърдените в исковата молба здравословни проблеми са причинени от наказателния процес. Няма изготвена по делото СМЕ, която да установи при условията на пълно и главно доказване, че твърдените хипертонични кризи, болки в стомаха, главоболие, световъртеж, загуба на равновесие, навяхвания на глезените и счупвания на ръцете, влошаване на

оралното □ здраве - необратимо смаляване/стопяване/на венците и оголване на корените на зъбите, се дължат изключително на преживения стрес от наказателното производство.

По отношение на твърденията за засягане на честта и достойнството ѝ, сиване на личния ѝ и професионален авторитет, съдът намира тези вреди за доказани, доколкото се установи от показанията на свидетелите, че колегите на ищцата започнали да странят от нея, а прекият ѝ ръководител указвал натиск върху нея да напусне работа, за да не засяга авторитета на институцията.

Съдебният състав приема, че незаконните действия на длъжностни лица на ответника /отговорни за повдигане и поддържане на обвинението пред съда/ са рефлектирали по неблагоприятен начин върху личната неимуществена сфера на ищцата, като **са причинили** следните вреди: засягане на честта и достойнството ѝ, сиване на личния ѝ и професионален авторитет, дистанциране на близки и познати, стрес и безпокойство, нарушения на съня/ и **не се доказва да са причинили** хипертонични кризи, болки в стомаха, главоболие, световъртеж, загуба на равновесие, навяхвания на глезените и счупвания на ръцете, влошаване на оралното □ здраве - необратимо смаляване/стопяване/на венците и оголване на корените на зъбите. По отношение на твърденията за причинени стрес и безпокойство, съдът намира, че в производството се доказва, че тези негативни емоции у ищцата излизат извън рамките на обичайно търпените такива, а именно при Н. Д. те са се отразили съществено на нейната психика, като са причинили Посттравматично стресово разстройство, което не е преодоляно към днешна дата.

При определяне размера на дължимото обезщетение, съдът съобрази установените в чл.52 от ЗЗД критерии и фактическите обстоятелства по делото, а именно: продължителността на наказателното преследване – близо 6 години, тежестта на обвинението и тежестта на наказанието /по повдигнатото обвинение, наказанието е лишаване от свобода от три до десет години/, предприета мярка за неотклонение, която не ограничава съществено правата ѝ /наложена е мярка за неотклонение „Гаранция в пари " от 1 000 лева/.

Съдът въз основа на горепосочените факти и критерии намира, че справедливо обезщетяване на претърпените от ищеца неимуществени вреди е в размер на сумата от **20 000лв.**

Законната лихва върху присъденото обезщетение е дължима от датата

на непозволеното увреждане, а именно от датата на влизане в сила на оправдателната присъда, а именно 27.04.2017г.

По иска за имуществени вреди се установява следното:

Съгласно приложения на л. 31 от делото договор за правна помощ и правна защита от 03.04.2014г., ищцата е договорила заплащането на адвокатско възнаграждение в полза на адв. Д.П. Д. в размер на: за явяване в съдебно заседание адвокатски хонорар съгласно Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения - по 100.00/сто/лева за първа инстанция, по 500.00/петстотин/лв. за втора и трета инстанция, за транспортни разходи С.-В.-С. - по 100.00/сто/ лева, за нощувки / при необходимост / - по 50.00/петдесет/ лева на нощ. Точният размер на дължимата от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ сума ще бъде определена след окончателното приключване на съдебното дело с изготвяне на Констативен протокол за броя на действително състоялите се съдебни заседания по НОХД 227/2014г.

На л.30 от делото е представена блА. на разходен касов ордер, в който се съдържат подписите на ищцата и адв. Д.П. Д., от съдържанието на която се установява, че ищцата е удостоверила с подписа си, че е дала, а адв. Д.П. Д., че е получил сумата от 9900лв., съгласно „договор за адвокатски хонорар по НОХД 227/2014г.“ Макар, че РКО е счетоводен документ, който се издава във връзка с дейността на едно юридическо лице, а ищцата се явява физическо такова, както и адв. Д., то от съдържанието на изявленията на двете лица е ясно, че документът представлява по същество разписка за получената от адв. Д. сума /като без значение за характера на документа е това на каква блА. е написан/.

Съгласно т. 1 от ТР 6/2012г. на ВКС, съдебни разноси за адвокатско възнаграждение се присъждат, когато страната е заплатила възнаграждението. В договора следва да е вписан начина на плащане - ако е по банков път, задължително се представят доказателства за това, а ако е в брой, то тогава вписването за направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характера на разписка. Това не изключва възможността разписката да е попълнена отделно от договора за правна защита и съдействие, като липсва основание същата да не се приеме за годно доказателство за плащането. В конкретния случай съдът намира, че разписката, написана на блА.та за РКО, издадена от адв. Д. за получаване на сумата от 9900лв., е годно доказателство за извършеното от ищцата плащане по сключения договор за правна помощ и правна защита от 03.04.2014г. В разписката е посочен номера на НОХД, за който е сключен договора за правна помощ и правна защита от 03.04.2014г.

/НОХД 227/2014г/, като съдът намира този индивидуализиращ белег за достатъчен, за да се приеме връзката между двата документа.

Въз основа на горното съдът намира за доказано, че ищцата е заплатила сумата от **9900лв.** на адв. Д.П. Д. за осъществената от него правна защита по договор за правна помощ и правна защита от 03.04.2014г. по НОХД 227/2014г. на ВОС. С оглед на това имуществените вреди на ищцата от воденото срещу нея от Прокуратурата наказателно производство се явяват доказани и подлежат на обезщетяване.

По направеното искане за присъждане на разноски по делото от процесуалния представител на ищеца, следва да бъдат присъдени такива, съразмерно на уважената част от исковете, на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

Съгласно списъка по чл. 80 от ГПК, ищецът претендира разноски в размер на 735 лв. – депозит за вещо лице и сумата от 2000лв., адвокатско възнаграждение.

По възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца, направено от ответника, съдът намира, че същото е неоснователно. Минималните размери на адвокатското възнаграждение са определени в Наредба № 1 от 2004г. последно изменена от 4 Ноември 2022г. Изчислено въз основана на чл. 7 ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 от 2004г., *преди изменението* от 4 Ноември 2022г. доколкото уговореното възнаграждение е от преди тази дата, минималното адвокатско възнаграждение по делото е в размер на 2030лв. В този смисъл адвокатското възнаграждение на процесуалния представител на ищеца в размер на 2 000лв. се явява даже малко под минимума и в този смисъл не може да се яви прекомерно.

Съразмерно на уважената част от исковете се дължи сумата от **1365.22лв.**, на основание чл. 78 ал.1 от ГПК.

Мотивиран от гореизложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на РБ, гр. С., ****, представлявана от Главния прокурор на РБ, **ДА ЗАПЛАТИ на Н. Я. Д.**, ЕГН *****, от гр. ****, **сумата от 20 000 /двадесет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за претърпените неимуществени вреди (засягане на честта и достойнството ѝ, сриване на личния ѝ и професионален авторитет, дистанциране на близки и

познати, стрес и безпокойство, проблеми със съня) и сумата от **9 900 (девет хиляди и деветстотин) лева**, представляващи обезщетение за претърпените имуществени вреди (адвокатско възнаграждение за защита и съдействие по водените срещу нея наказателни производства), всички резултат на незаконно повдигнати по ДП 406/2009г. по описа на ОД МВР В. обвинения и поддържането им в съдебна фаза, производството по които е приключило с оправдателна присъда по н.о.х.д. № 227/2014г. по описа на ВОС, влязла в законна сила на 27.04.2017г., ведно със законната лихва от 28.04.2017г. до окончателното изплащане на задълженията, **като ОТХВЪРЛЯ иска за неимуществени вреди за разликата от 20 000лв. до пълния предявен размер от 50 000 лв.**, и за следните неимуществени вреди: хипертонични кризи, болки в стомаха, главоболие, световъртеж, загуба на равновесие, навяхвания на глезените и счупвания на ръцете, влошаване на оралното □ здраве - необратимо смаляване/стопяване/на венците и оголване на корените на зъбите, на основание чл. 2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

ОСЪЖДА ПРОКУРАТУРАТА на РБ, гр. С., ****, представлявана от Главния прокурор на РБ, **ДА ЗАПЛАТИ на Н. Я. Д.**, ЕГН *****, от гр. ****, сумата от **1365.22лв. /хиляда триста шестдесет и пет лева и 22 ст./**, представляваща разноски по делото, съразмерно на уважения размер на исквете, на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Варненския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – В.: _____